

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. D.**, zast. Mgr. Janem Morávkem, advokátem se sídlem Týn 639/1, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2013, č. j. 18214/13/5000-14305-701328, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2017, č. j. 6 Af 36/2013 – 118, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel dne 6. 3. 2017 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, vydaného ve věci vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2007 až prosinec 2007.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 18. 4. 2017 požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť má za to, že právní účinky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla žalovanému. Tuto skutečnost stěžovatel dovozuje z neustále se navyšujících úroků, plynoucích z dodatečných platebních výměrů na daň z přidané hodnoty za výše specifikované zdaňovací období; úhrada úroků z prodlení, penále a dodatečné vyměření daně by byla způsobila stěžovatele ochromit jak v podnikatelské činnosti, tak i v jeho osobní sféře. Vzhledem k tomu, že zákonnost uvedených platebních výměrů je zpochybňována, je dle názoru stěžovatele tato újma ještě znásobena. Současně má stěžovatel za to, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem, naopak je s ním v souladu, protože je věcí veřejného zájmu, aby byly daňové povinnosti ukládány v souladu se zákonem.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 3. 5. 2017 poznamenal, že s přiznáním odkladného účinku předmětné kasační stížnosti nesouhlasí, neboť stěžovatel svůj návrh

dostatečně neodůvodnil, zejména neuvedl žádné informace týkající se jeho aktuální finanční situace, nedoložil žádnou evidenci svého majetku, resp. ani neuvedl, z jakých zdrojů čerpá prostředky pro své podnikání a osobní výdaje, nebo zda má nějakou vyživovací povinnost. Přiznání odkladného účinku by se dle názoru žalovaného mohlo dotknout i veřejného zájmu, za který lze považovat i zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru pravomocně vyměřených daňových povinností.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *„[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“*

Ze shora citovaných ustanovení soudního řádu správního plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud podle přiměřeně aplikovaného ustanovení § 73 s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud nicméně z obsahu soudního a příslušného daňového spisu zjistil, že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dnem 10. 7. 2013. Stěžovatel následně v řízení o žalobě proti přezkoumávanému rozhodnutí požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, avšak jeho návrh byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2013, č. j. 6 Af 36/2013 – 35, zamítnut (na tomto místě je vhodné podotknout, že s důvody vyjádřenými v tomto usnesení se zdejší soud ztotožňuje); účinky spojené s právní mocí přezkoumávaného rozhodnutí tedy nastaly již před samotným zahájením řízení o žalobě (srov. § 73 odst. 3 s. ř. s. *a contrario*).

Řízení o kasační stížnosti přitom z procesního hlediska představuje zcela odlišnou situaci, než je tomu v řízení o žalobě. Stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí krajského soudu (srov. § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Městského soudu v Praze o zamítnutí žaloby. Z toho vyplývá, že v projednávané věci by ani eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti nemohl ovlivnit stále trvající právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí (srov. přiměřeně například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 3 As 9/2015 – 23).

Jelikož přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele by nebyla zachována kontinuita suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného, Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá než uzavřít, že vykonatelnost

napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. května 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu